

Artikkelen, som er trykket i det svenske tidsskriftet *Lapphundsvännernas tidning*, er gjengitt med tillatelse fra forfatteren. Norsk Lapphundklubb har enerett på gjengivelse på internett.

Rörelser ett ständigt spørsmål

I min gröna ungdom, jag tror att jag var några och tjuugo år, så satt jag och väntade på min tur vid utställningsringen. Bredvid satt en äldre gentleman och känd spetshundsdomare. Vi var ytligt bekanta sedan tidigare. Han visste, att jag var oerhört specialintresserad av just spetshundar. I ringen visades lapphund, och gentlemanen ifråga yttrar en stående floskel: ”Den här rasen har världens sämsta bakben”.

”Den här rasen har världens sämsta bakben”.

Jag svarade:

Må så vara att de flesta lapphundar är gräsligt kohasiga, men titta också på deras framben och hela fronter! Vilka andra raser har lika bra framställ!

Kohasighet är endast ett skönhetsfel, det finns utmärkta arbetshundar med dylika bakben!

Efter detta avslutades vårt samtal. Bägge insåg, att våra åsikter skildes av en avgrund. Länge leve borgfreden!

Mer om kohasighet kommer vi till senare!

Kohasighet är endast ett skönhetsfel, det finns utmärkta arbetshundar med dylika bakben!

Samojedhund och västgötaspets

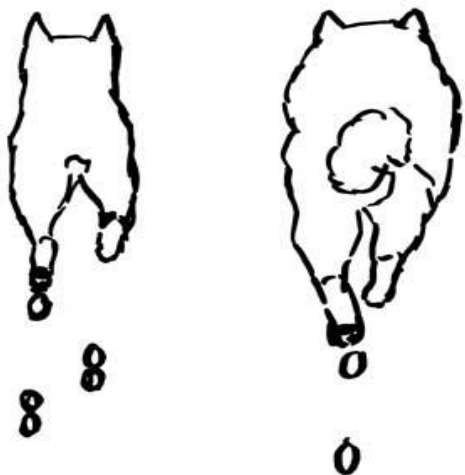
Jag har fött upp två olika spetsraser mest samojedhund men även västgötaspets.

Här rör det sig om två ytterligheter bland spetshundraserna. Genom att jag har haft avel på två olika raser under mitt tak, så har jag nog blivit extra känslig i skillnaderna mellan olika rasers särprägel.

På fig. 1 vill jag visa hur en västgöte spårar när den travar:

Här rör det sig om en hund som för övrigt ogärna går i trav, helst förflyttar sig denna ras i språng. Den lever ursprungligen på slättbygden i Västergötland skällandes på nöt. Rasen har vad gängse moderna hundmänniskor skulle kalla normalt trav, d.v.s. hunden spårar så att tassavtrycken bildar två parallella linjer.

Nu kallar vi inte denna typ av trav för enkelspårning, utan i Sverige och Norge säger vi snörande gång.

Fig. 2 visar samojedens trav, den kunde lika gärna beskriva siberian husky eller lapphund. Hundar som förflyttar sig i snö på ett ekonomiskt sätt bör ha en gång som i engelsk litteratur kallas ”single track” översatt till svenska ”enkelspår”. I raskt trav sättes tassarna där i snörrät linje. Nu kallar vi inte denna typ av trav för enkelspårning, utan i Sverige och Norge säger vi snörande gång.

De två samojeder, som jag har haft i min ägo, och som jag själv betraktade som mina absolut bästa, var två halvsyskon Finnstads Eirik Blodöks och Fanny Love av Fagerli. Jag var själv särskilt stolt över bägge dessa hundar, då de just hade fulländat snörtrav. Det var en fröjd att se dessa hundar närmast obehindrat trava fram i djup nysnö.

Men! I ringarna hette det som oftast, att de var marktrånga i sina rörelser. Snörande gång är en styggelse på våra hundar för de flesta utställningsdomare: Vidskepelse!

Jag ägde också en för rasen välkänd utställningshund Golway Adventurer. En domare kom fram till mig en gång och sade: Din engelske hanne har de bästa rörelser, som jag har sett på en samojed. Jag har aldrig sett så parallell gång på rasen förut. Tyvärr var jag tvungen att invända, och säga till honom. En samojed skall ej gå så bredspårigt! Rörelserna var något som jag inte var nöjd med på denne annars utmärkte hanne.

Gammal fördom i utställningsringarna

Jag kom på 1980-talet att prata med en känd pointeruppfödare och hästkarl om det missförhållandet, att utställningsdomare inte tillåter en samojedhund att ha rastypiska rörelser. Han sa, att det spökar en gammal fördom i utställningsringarna. När man på 1800-talet begynte att anordna hundutställningar, så var hästbedömning sedan lång tid förekommande. Därför var det en häst fastbränd i näthinnan och hästbedömare med deras syn på anatomi, som kom att behärska den tidiga hundbedömningen. En helt annan art har helt enkelt påverkat menligt vår utställningssyn! Av den anledningen så premieras ett onaturligt rörelsemönster på hundar i utställningsringarna.

Hästar går och spårar givetvis annorledes än hundar. Trots detta så har parallellitet i gången som hästar bör ha, varit ett ideal även för hundar!

Jag tror nog, att många kan hålla med mig! När man kommer i dispyt om anatomi med kynologer, så tar de ofta som argument till att jämföra med hästars byggnad! Detta klassar jag som charlatanfasoner!

Lapphunden

Om jag nu skall knyta ihop säcken, så vill jag först uppmana! Titta i snön på spåren efter din lapphund och bekräfta för dig själv! Lapphunden skall, som den vinterhund den är, ha snörande gång punkt slut!

För det andra: Varför hade en gång flertalet av lapphundar och samojeder kohasiga bakben? Jo därför att dessa hundar har nästan lika goda fördelar att förflytta sig i djupsnö som snörande hundar! Jag kan tyvärr inte hjälpa att så är fallet! men erfarenheten 40 år med samojeder säger detta.

...dessa hundar har nästan lika goda fördelar att förflytta sig i djupsnö som snörande hundar!

Nu är kohasigheten så förbannat ful, så jag är glad den är på väg att utrotas på bägge raserna. Skönhet behärskar trots allt hundaveln.

Men länge leve raskaraktärer!

Peter Erlandsson

hedersmedlem Peter@temotryck.se